

ἡμέρα - τὴ βδομάδα - τὸ μῆνα κττ. σύνηθ. Μιὰ βοῶνά δενενε νὰ λιθυμήσῃ Σκαδ. || Φρ. Βολά σου καὶ βολά σου (μὲ τὴν σειράν σου καὶ μὲ τὴν σειράν μου, πότε ἐσύ, αὐτε ἔγω). Βολές βολές (ἄλλοτε μέν, ἄλλοτε δέ, οἰον: βολές βολές εἶμαι καλὰ καὶ βολές βολές ὑποφέρω). Μιὰ βολά ποῦ (ἀφοῦ, ἐπειδή, οἰον: μιὰ βολά ποὺ τὸ θέλεις, τὸ γίνη, μιὰ βολά ποῦ ἥρθες, μεῖνε μαζί μας κττ.) Κάμψι βολά (ἐνίοτε, κάπου κάπου, οἰον: κάμψι βολά μαλώσε, κάμψι βολά τὸν βλέπομε νὰ ἔρχεται). Κάμψι βολά (σφνης, οἰον: κάμψι βολά γυρίζει καὶ μοῦ λέει) σύνηθ. Βουλές βουλές (ἐνίοτε) Βλάστ. *Απὸ βολᾶς (εἰς ἄλλην πεπτασιν) *Ανδρ. Κατὰ ὡρα καὶ κατὰ βουλά (εἰς τὸν καταλληλον χρόνον) Εὗβ. (Στρόπον.) || Γνωμ. Τοῦ παιδιοῦ ν τὸ παιδί δγὸ βολές παιδί μου Μεγίστ. || *Ἀσμ. Πέρονα τὴν ρύχτα τρεῖς βουλές κὶ τὴν ἡμέρα πέντι κι οὐδὰς πιργῆς μὲ τοῖς ποντίλ' ροΐ, κάμι του πῶς δὲν ξέρεις Χαλκιδ.

Μιὰ φόλα ἐγεννήθηκα, μιὰ φόλα θὰ 'ποθάρω Κρήτ.

Βολές μὲ κάρεις καὶ γελῶ, βολές βολές καὶ κλαίω Πελοπν. (Δημητσάν.)

βολάδα ἡ, Κύθν. Νάξ. (Κορων.) Σέριφ. Σκῦρ. κ. ἀ. βουλάδα Λέσβ. κ. ἀ. ἀβολάδα Κύθηρ. Κύθν. Μῆλ. Νάξ. Σίκιν. Σίφν. κ. ἀ.

*Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. παλαιοῦ οὖσ. βολάς παρὰ τὸ βάλλω καθ' ὅν τρόπον τὸ καταβολάς παρὰ τὸ καταβάλλω.

1) Λίθος χειροπληθῆς κατάλληλος εἰς τὸ νὰ βάλῃ νὰ πετροβολήσῃ τις Κύθηρ. Κύθν. Λέσβ. κ. ἀ.: Μοῦ πέταξένε μιὰ βολάδα Κύθν. 2) *Ἐπιρρηματ., κατὰ μέτωπον (ἐκ τῆς ἐννοίας τοῦ βάλλειν, τοῦ πετροβολεῖν κατὰ πρόσωπον) Κύθν.: Πάω βολάδα (ἀντιμετωπίζω τινὰ ἔχθρικῶς κατὰ μέτωπον κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ πλήττειν αὐτὸν ἄλλοθεν). 2) Σωρὸς μικρῶν λίθων Νάξ. (Κινίδ. Κορων.) 3) Πληθ., οἱ ἔξωγκωμένοι βουβωνικοὶ ἡ τραχηλικοὶ ἀδένες Σκῦρ.: Πρηστήκανε οἱ βολάδες μουν. Πονοῦνται οἱ βολάδες τοῦ λαμποῦ μουν. 3) Μέγας λίθος ἡ βράχος Κύθηρ. Κύθν. Λέσβ. Μῆλ. Νάξ. Σέριφ. Σίκιν. Σύρ. κ. ἀ. Συνών. βολάδι. 4) Σκόπελος θαλάσσης Σίκιν. 4) Μετων. ἄνθρωπος παχὺς καὶ ἄκομψος Σίφν.

Ἡ λ. καὶ ως τοπων. *Ανδρ. Πάρ. Πελοπν. (Άργολ.) Σέριφ. καὶ ὑπὸ τοὺς τύπ. Βολάδες *Ανδρ. Σύρ. *Αβολάδες Μῆλ. Βολάδα *Επισκόπου Κύθν. *Ορθή Βολάδα Σύρ. *Ασπρο *Ολά Κάρπ. Σβολάδα Πελοπν. (Τριφυλ.)

βολαδεὰ ἡ, Κύθν. βουλαδεὰ Λέσβ. ἀβολαδεὰ Ιων. (Κρήτ.) Σίκιν.

*Ἐκ τοῦ οὖσ. βολάδα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ξά.

1) Βολὴ λίθου, πετροβολισμὸς ἐνθ' ἀν.: Φρ. Βάζον τὴ βουλαδεὰ (πετροβολῶ) Λέσβ. 2) Πληγὴ ἐκ βολῆς λίθου Ιων. (Κρήτ.)

βολάδι τό, *Ανδρ.

*Ἐκ τοῦ οὖσ. βολάδα.

Λίθος μέγας, βράχος. Συνών. βολάδα 3. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Ολάδια τοπων. Κάρπ.

βολαδεάς ἀμάρτ. βουλαδεάς Λέσβ.

*Ἐκ τοῦ οὖσ. βολάδα.

Ρίπτω κατὰ τινος λίθους. Συνών. πετροβολῶ.

βολάζω, *Ανδρ. Βιθυν. Θράκ. (Ἐπιβάτ. Μυριόφ.) Κύθν. Κωνπλ. Μεγίστ. Μύκ. Νάξ. (Απύρανθ.) Νίσυρ. Πελοπν. (Πυλ. κ. ἀ.) Προπ. (Άρτάκ. Κούταλ. Κύζ. Πά-

νορμ.) Σέριφ. Σύρ. Τῆλ. Τῆν. Χίος κ. ἀ. - ΑΜαμμέλ. Θαλασσιν. 32 καὶ 107. -Λεξ. Πόππλετ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Μ' Εγκυκλ. *Ελευθερούδ. Βλαστ. 310 Πρω. Δημητρ. βουλάζον Λήμν. Μακεδ. (Καστορ.) Σάμ. Τῆν. βαλάζω Εὗβ. (Όκτον.) βολάσσω Εὗβ. (Κουρ.) Ίκαρ. Κρήτ. Κύθηρ. Σέριφ. Χίος κ. ἀ. βολάτσω Σίφν.

*Ἐκ τοῦ οὖσ. βόλος. Τὸ βαλάζω κατ' ἀφομ. προληπτικήν. Τὸ βολάσσω κατὰ τὰ ἀρχαιόθεν διασωθέντα εἰς -σσω, ως ἀράσσω, δι' ὃ ίδ. ἀράζω κττ.

Α) Μετβ. 1) Ρίπτω τὰ δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν πρὸς ἄλιείαν Θράκ. (Ἐπιβάτ. Μυριόφ.) Ίκαρ. Κύθν. Κύθηρ. Κωνπλ. Μεγίστ. Μύκ. Νάξ. (Απύρανθ.) Νίσυρ. Προπ. (Άρτάκ. Κούταλ. Κύζ. Πάνορμ.) Σέριφ. Τῆλ. Τῆν. Χίος κ. ἀ. - Λεξ. Πόππλετ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Μ' Εγκυκλ. *Ελευθερούδ. Βλαστ. 310 Πρω. Δημητρ. Συνών. βολάζω (Ι), βολίζω. 2) *Αλιεύω διὰ βολῶν, ητοι ρίπτων καὶ ἀνασύρων ἀμέσως τὸ δίκτυον Βιθυν. Μακεδ. (Καστορ.) κ. ἀ. - ΑΜαμμέλ. 32 καὶ 107. 2) *Ανακινῶ, πλήττω τὴν θάλασσαν μὲ τὴν βολαχτῆραν ἐκατέρωθεν τῶν δικτύων, ἵνα πτοηθέντες οἱ ἰχθύες ἐμπέσουν εἰς αὐτὰ *Ανδρ. Κρήτ. Μύκ. Πελοπν. (Πυλ. κ. ἀ.) Σάμ. Σίφν. Σύμ. Τῆν. κ. ἀ. Καὶ ἀμτβ. ἀνακυκῶμαι, ἀναταράσσομαι, ἐπὶ τῆς θαλάσσης Σύμ. Συνών. βολίζω.

3) Κτυπῶ τὸ γάλα πρὸς ἔξαιρωγήν τοῦ βουτύρου Εὗβ. (Όκτον.) 4) *Ανακινῶ τὸ ἐντὸς δοχείου ὑγρὸν διὰ νὰ σχηματισθῇ καθίζημα Σύρ. 5) Δέρνω, κτυπῶ Λήμν.: "Ογοινς πιράσ' ἀπ' τὴ σπιτόμαρρα τοὺν πιάρ' νι κὶ τοὺν βονλάζ' νι.

Β) *Αμτβ. 1) Βυθίζομαι Εὗβ. (Κουρ.): 'Πό τὸ πρωὶ ως τὸ βράδυ βολάσσομε μέσ' 'ς τὰ νερά. 2) *Αναπηδῶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἐπὶ ἰχθύων Κρήτ.: Βολάσσομει ἡ βοῦλα (ἡ γῶπα). 3) Διατελῶ ἐν κινήσει περιστρεφόμενος πάντοτε περὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον *Ανδρ. Κρήτ. Μύκ. Χίος κ. ἀ. Συνών. ἀναβολάζω 6, στριφογυρίζω. 4) Πλανῶμαι ἀσκόπως Μύκ. -- ΑΜαμμέλ. 32 καὶ 107: Ποίημ. 'Ακρογαλὰ τραυνῶ κ' ἔτοι ως βολάζω τῆς μοίρας μου πικρὰ κάτι τῆς κράζω ΑΜαμμέλ. 32 καὶ 107.

'Ακρογαλὰ τραυνῶ κ' ἔτοι ως βολάζω τῆς μοίρας μου πικρὰ κάτι τῆς κράζω ΑΜαμμέλ. 32 καὶ 107.

βόλακας ὁ, Κάρπ. Κρήτ. Χίος κ. ἀ. - Λεξ. Βλαστ. 481.

Μεγεθ. τοῦ οὖσ. βόλος διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ακάς.

1) Λίθος χειροπληθῆς Κρήτ. Χίος - Λεξ. Βλαστ.: Τοῦ συρε ἔνα βόλακα Χίος Τοῦ τραυνοῦσε κάτι βολάκονς! αὐτόθ. 2) *Ογκόλιθος, βράχος Κάρπ. Κρήτ. Χίος κ. ἀ. *Ἡ λ. καὶ ως τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βόλακας Κάρπ. Κρήτ. Μακεδ. (Δράμ.) Νάξ. (Απύρανθ.) Σύρ. Τῆν. Χίος Βολάκοι *Αντικύθ. *Ασπρος Βόλακας Κάρπ. Σουβλοτὸς *Αβόλακας Κρήτ. Χοντροί Βόλακοι Κρήτ.

βόλακδ ἡ, Κρήτ.

*Ἐκ τοῦ οὖσ. βόλακας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ξά.

Κτύπημα διὰ λίθου. Συνών. βολακίδι, πετρεά.

βολάκι τό, σύνηθ. βονλάζ' πολλαχ. βορ. ίδιωμ. ἀβολάκι Κύθηρ.

*Υποκορ. τοῦ οὖσ. βόλος διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι.

1) Σφαιρίδιον μὲ τὸ ὄποιον παῖζουν τὰ παιδία καὶ γενικῶς πᾶν μικρὸν σφαιρικὸν πρᾶγμα σύνηθ. Συνών. βολαράκι. 2) Παραθαλασσία ἡ παραποταμία ψῆφος Κύθηρ. Κύθηρ. Προπ. (Άρτάκ.) Τῆν. κ. ἀ.: Μαζεύει βολάκια 'ς τὴν ἄμμο Τῆν. || *Ἀσμ.